Η Ρώσικη και η Αγγλική εποχή τον 19ο αιώνα

Η περίοδος που διαδραματίζονται και τα δυο γεγονότα, της Jane Eyre και της δεσποινίδος Ιουλίας, τοποθετούνται περίπου στα μέσα του 19ου αιώνα. Μια εποχή κατά την οποία η θέση της γυναίκας τόσο μέσα στην οικογένεια όσο και στην κοινωνία ήταν πολύ υποβαθμισμένη.

Συγκεκριμένα δεν είχαν κανέναν ρόλο στην κοινωνική ζωή, δηλαδή ήταν εξαρτημένες από τους άντρες τους. Ήταν περιορισμένες στο σπίτι και αναγκάζονταν να αποδεχτούν τον παθητικό τους ρόλο από την κυριαρχία των ανδρών. Δεν είχαν κανένα ρόλο στην οικονομική ζωή και δεν υπήρχε επιλογή για εργασία ώστε να είναι οικονομικά ανεξάρτητες.

Η ανάγκη όμως της γυναίκας να ξεφύγει από αυτό το καθεστώς πατριαρχίας και καταπίεσης, καθώς επίσης και η ανάγκη προώθησης των δικαιωμάτων και συμφερόντων της στην κοινωνία είχε ως αποτέλεσμα την κινητοποίηση της μέσα από ένα μαζικό κοινωνικό κίνημα, τον φεμινισμό, ο οποίος εστιάζεται κατά πολύ στον περιορισμό ή στην εξάλειψη της κοινωνικής ανισότητας. Τα δικαιώματα όπου απέκτησε η γυναίκα μετά τον αγώνα της είναι η ελευθερία ψήφου, να έχει ίσα δικαιώματα στο οικογενειακό δίκαιο, να δουλεύει, να μορφώνεται και να ανταμείβεται με δίκαιους μισθούς.

Παρατηρούμε λοιπόν ότι αν και τα δύο γεγονότα διαδραματίζονται την ίδια εποχή, η στάση των δύο γυναικών είναι εντελώς διαφορετική απέναντι στον εργοδότη τους, πράγμα το οποίο πιθανόν να οφείλεται στην καθυστερημένη κινητοποίηση των γυναικών στην Ρωσία, αλλά και στον διαφορετικό χαρακτήρα των πρωταγωνιστριών.

Η Jane Eyre φαίνεται να είναι δυναμική ως προς τον χαρακτήρα της. Έχει αυτοπεποίθηση γιατί πιστεύει στον εαυτό της ότι μπορεί να τα καταφέρει. Είναι ανεξάρτητη καθώς από μικρή έμαθε να ζεις μόνη της και αγωνίστηκε για την επιβίωση της. Επιπλέον, φαίνεται τολμηρή διότι μπορεί να διεκδικήσει ότι της αξίζει και της ανήκει χωρίς να υποτάσσεται. Από την άλλη η δεσποινίς Ιουλία παρατηρούμε ότι είναι άβουλη και παθητική χωρίς να παίρνει θέση σε ορισμένες καταστάσεις. Φαίνεται υποταγμένη στις ιδεολογίες του εργοδότη της και δειλή διότι δεν διεκδικεί το δίκιο της. Αδυνατεί να πάρει τη ζωή στα χέρια της και δεν μπαίνει στη διαδικασία να υπερασπιστεί τον εαυτό της

Οι δύο γυναίκες έχουν εντελώς διαφορετική στάση απέναντι στην οικονομική εκμετάλλευση των εργαζομένων. Δυστυχώς ο χαρακτήρας και η στάση της δεσποινίδος Ιουλίας αντιπροσωπεύει σε μεγάλο ποσοστό την γυναικεία ψυχολογία και συμπεριφορά των παλαιότερων χρόνων.

Φραντζιού Κατερίνα
Τσέκερη Αναστασία